

zpravodaj

říjen 2021

obce Albrechtice nad Vltavou

Hladná / Chřešřovice / Jehnědno / Údraž / Újezd

číslo 5

ročník 11 zdarma

Což takhle dát si špenát ...

Prodejna Jednoty v Albrechticích nad Vltavou prošla nemalou stavební změnou a od začátku října tak může hrdě konkurovat kdejaké městské „sestřence“. Klobouk dolů před všemi, jež se na celé rekonstrukci podíleli. *Více na str. 8*

Albrechtické cyklování *str. 5*

Koncert souboru Chairé *str. 9*

Zaniklý hostinec „U Hrdličků“ *str. 18*

Slavnostní pasování školáků

První den v měsíci září pasoval starosta obce Albrechtice nad Vltavou Ing. Miroslav Ušatý v obřadní místnosti obecního úřadu žáky 1. a 6. třídy základní školy. Slíbili, že se budou pilně učit a chovat jako dvorní dáma a rytíř řádu školního. *více na str. 5*

Výlov rybníka Vápeňského se vydařil

V sobotu 9. října od 9 hodin pořádali Rybářští veteráni tradiční výlov rybníka Vápeňského. Počasí nádherné, ryby krásné a zdravé - kapři, amuři, líni i štiky. Občerstvení bylo bohaté, pivo studené. Dospěláků i dětí se sešlo dost. V podvečer posezení u Miláčka... *Více na str. 8*

Svatováclavské setkání lidí od vody

28.9. na svátek sv. Václava se setkali příznivci voroplavby na výstavě Vorařství na Hladné, která probíhala v prostorách Obecního úřadu v Albrechticích nad Vltavou ve dnech 3.9. - 3.10. Vzpomínalo se na posledního voraře Václava Husu a dobu, kdy po Vltavě ještě „plouly“ vory. Promítaly se filmy o staré řece a plavení dřeva, vystavena byla pamětní kniha a model voru Vojtěcha Husy, oživaly poutavé příběhy míst, která musela ustoupit Orlické přehradě.

Setkání se zúčastnili zástupci spolku Vltavan Davle, Radka Velková - autorka knihy Lidé od Vody a Plavecké historky, Jiří Svoboda - autor knihy Historie voroplavby v Čechách, MUDr. Anna Husová a její vnučka Anna Husová - autorky knihy „O zaniklém řemesle vorařství“ a dalších více než 40 lidí od vody. Václav Husa, na jehož památku se akce konala, by měl určitě radost, vždyť řeka byla jeho život.

Dne 26. srpna 2021, zasedání řídil: starosta Ing. Miroslav Ušatý, přítomno: 17 občanů, z toho 13 členů zastupitelstva

- Rozpočet na projekt VHI (vodohospodářská infrastruktura) činí 164 mil. Kč, dotace ze SFŽP by měla činit 70%, další prostředky je možné získat z jiných dotačních titulů (JČK, KIF, MMR), probíhají stavební povolení a koordinace prací se spol. EG.D
- Probíhá stavební řízení na rybník Jehnědno
- Dotace na učebnu fyziky v ZŠ bude možné získat až příští rok
- Zastupitelé měli zmapovat autovraký na obecních pozemcích, v Albrechticích - 1 vozidlo před autoopravnou p. Voitha, 1 u ZŠ a karavan v nové zástavbě ZTV, v Údraži u hospody, u čp. 10 vlek, na hrázi rybníka asi 6 nebo 7 aut, 1 auto směrem k rybníku Valenta, v Jehnědně 1 vozidlo za krávnem, v Chřešticích 1 vozidlo u chaty MUDr. Hrbka
- Ing. Vlček – jak reagovaly Lesy ČR ohledně cesty k Srchům? starosta – Lesy ČR trvají na směně pozemků a vypracování znaleckého posudku, je to neekonomické, rada obce nešouhlasí s vypracováním znaleckých posudků, vyzve Lesy ČR, aby cestu opravily, v případě dalších jednání požádá o schůzku ministra zemědělství
- Bc. Mikolášek – kontrolní výbor má provést kontrolu mobilheimů, některé jsou postaveny nelegálně, stavební úřad je nedovolí zlegalizovat. Zastupitelstvo obce pověřuje kontrolní výbor provést rekognoskaci rekreačních zařízení s návrhem řešení.
- Koeficient daně z nemovitých věcí - navýšení koeficientu daně z nemovitých věcí. ZO schvaluje ponechat koeficient daně z nemovitých věcí na stávající úrovni.
- ZŠ a MŠ v Albrechticích n. Vltavou. MŠ navštěvuje 42 dětí, což je kapacitně na nejvyšší úrovni, 5 dětí muselo být odmítnuto.
- V MŠ jsou 4 učitelky a jeden asistent pedagoga, ještě je nutný jeden. Jedna paní učitelka absolvovala logopedický kurz, logopedické hodiny tak mohou probíhat přímo v MŠ.
- 1. stupeň má 2 třídy, které jsou naplněné
- 2. stupeň navštěvuje 33 žáků v 6., 7. a 8. třídě
- škola pomáhá soc. slabým rodinám - příspěvek dětem na obědy
- mimoškolní činnost 16 - 18 hod. zabezpečena v klubu Klásek
- v době let. prázdnin fungovala MŠ 5 týdnů, rovněž klub Klásek
- spolupráce s Pedagogickou fakultou - praktikanti do MŠ
- funguje kroužek myslivecký a keramický
- školní jídelna vaří i pro cizí strávníky
- škola pronajímá tělocvičnu
- hlavní vize je rozšířit MŠ, hledá se místo přibližně pro 15 dětí
- Majetkoprávní uspořádání čp. 1 Údraž
Zastupitelstvo obce neschvaluje směnu pozemku PK parc.č. 1320/44 v k.ú. Albrechtice n.Vlt. a pověřuje starostu k jednání o vykoupení spoluvlastnických podílů na nemovitých věcech v k.ú. Údraž.
- Změna územního plánu - zastupitelům bylo předloženo ke schválení konečné znění 4. změny ÚP.
- Prodej školního autobusu. Zastupitelstvo obce pověřuje radu obce k prodeji dřívějšího školního autobusu Fiat Ducato.
- Z Diskuse: p. Novotný – v k.ú. Údraž probíhají KoPÚ, budou vznikat nové komunikace mimo obec, tak aby tudy mohla jezdit zemědělská technika. Jak budou tyto cesty vypadat? Navrhuje zvážit variantu travní komunikace se zpevněním. Nesouhlasí s tím, aby se děly asfaltové komunikace. Starosta – zemědělská technika jezdí nyní přes Údražské Chalupy, Jehnědno a Údraž. Vize byla taková, že by těžká technika jezdila přes tyto nové komunikace. Navrhuje, až budou schváleny KoPÚ, pak se bude jednat o druhu komunikace. Všichni vlastníci pozemků budou vyzváni ke schválení KoPÚ.

pí. Krippnerová – představila nový projekt ZTV, je vypracována projekt. dokumentace na osvětlení a kanalizaci, na místní komunikaci by se podle vyjádření podle Policie ČR měla vybudovat točna

p. Štípek – ve spolupráci s SÚS Písek Ing. Peštou se podařilo odvodnit náves v Újezdě

Podrobné informace z jednání Zastupitelstva obce naleznete na: www.albrechticenadvltavou.cz

Odpady – pokolikáté už

Blíží se konec roku a zastupitelstvo obce bude rozhodovat o vyhlášce, kterou se stanovuje cena, kterou budou občané platit za likvidaci odpadů.

Co se v této ceně skrývá? Je to odvoz popelnic a likvidace obsahu, odvoz a likvidace velkoobjemového odpadu, odvoz vytríděného odpadu (na to přispívá společnost EKOKOM), odvoz biologického odpadu, odvoz a likvidace nebezpečných odpadů, pneumatik, likvidace elektrotechnického materiálu. Jenom odvoz a likvidace obsahu popelnic letos bude stát naši obec přes milion korun. Proti tomu vybereme od občanů něco přes devětset tisíc korun. Z toho vyplývá, že jenom na odvoz a likvidaci odpadu z popelnic už obec doplácí. A ostatní odpady hradí obec ze svého rozpočtu a dělá to více než tři čtvrtě milionu korun ročně.

Dalším problémem je produkce odpadu a cena za jeho likvidaci. Jenom za skládkování v letošním roce byla určena cena 500 Kč/t. To ale platí za podmínky, že na jednoho občana nepřekročí 200 kg vyprodukovaného odpadu. Bohužel tuto hranici jsme překročili v srpnu a od té doby platí naše obec 800 Kč. Celková produkce na občana v letošním roce přesáhne hodnotu 350 kg. A pro příští rok je hranice stanovena na 190 kg na občana. Nikde není známá cena. Ta pravděpodobně také poroste.

Jaké je řešení? Dlouhodobě nemůže obec vydávat tak vysoký doplatek a tak zbývá několik řešení. Zvýšení poplatků – to nechťejí ani zastupitelé, ani občané. Pokud k tomu dojde, tak někteří občané přestanou třdit a ještě to zvýší produkci odpadů a další rok budou výsledky ještě horší.

Snížení servisu – snížíme snad servis, který občanům v odpadovém hospodářství nabízí obec.

Snížení produkce odpadů – to je snad jediná cesta. Abychom udrželi ceny, tak musí každý občan snížit produkci odpadů a do popelnic dávat opravdu jen to, co tam patří. Jestliže to jde v jiných obcích a městech, tak proč to nejde v naší obci. Víme, je to složitá cesta, ale asi jediná možná. Vzhledem k vysoké produkci odpadů na občana bych se nerad dočkal kontroly České inspekce životního prostředí a eventuálně řešil případné pokuty.

Ing. Miroslav Ušatý, starosta obce

Malé postesknutí

– prosba – upozornění

Jako již mnoho let doručuji do schránek hlasovací lístky pro volby občanům z Albrechtic nad Vltavou, Hladné a Újezda.

Doručování je stále problematictější, protože domy ani schránky nejsou označeny čísly popisnými nebo evidenčními, i když zákon ukládá, že domy mají být jimi označeny. Starší domy označeny jsou, ale někde již čísla jsou těžko k přečtení, nebo jsou zarostlá zelení, nebo byla opravena fasáda a číslo se již na dům nevrátilo. Nové domy jsou kapitola sama pro sebe – 90% číslo na domu nemá. Dopisní schránky někde nejsou vůbec, jinde jsou malé, že obálka do ní nejde ani zasunout, nebo jsou zarostlé keři, nebo je schránka v takovém stavu, že se bojíte i na ní sáhnout, aby se nerozpádlá.

Ještě, že hodně čísel vím, kde se nachází z bývalého zaměstnání. Ale u nových domů se musím ptát sousedů, jestli je to ten dům, který hledám. Nedívím se poštákům, že občanům nedoručí dopisy vůbec, nebo je dají jinam, vždyť nejsou jasnovidci. Nebo záchran-ka, hasiči – to mají mít všichni navigaci nebo se ptát?

Proto bych chtěla poprosit občany, aby si domy nebo alespoň dopisní schránky označili čísly popisnými nebo evidenčními.

Děkuji Milada Švehlová

Co ovlivňuje tvorbu finančních prostředků v obecním rozpočtu?

V poslední době se čím dál častěji řeší mezi občany v naší obci její finanční situace, proč se staví tamto, proč tohle, z jedné vesnice řeší, proč se to a to staví ve druhé, kam se poděly peníze z toho a z toho. Rád bych tímto článkem uvedl na pravou míru, kde a jak se získávají finanční prostředky. V běžném rozpočtu je hlavním příjmem výnos z rozpočtového určení daní (dále RUD), dále pak

kapitálové a provozní výnosy. Vedle toho jsou příjmem dotační prostředky, ale to někdy jindy. Rozhodující část peněz, se kterými obec hospodáří, získáváme v rámci RUD. Každá obec a každé město má stanovený podíl financí na státním rozpočtu. Tento podíl je ovlivněn počtem trvale žijících obyvatel, velikostí katastru, počtem žáků ve škole a počtem pracovních míst vytvořených v katastru.

roky	obyvatelé	katastr (ha)	žáci	% podíl	zaměstnanci	% podíl
2020	921	3672	73	0,007131	96	0,001746
2021	918	3672	82	0,007144	96	0,001760
2022	946	3672	93	0,007368	101	0,001899

Zdroj: Ministerstvo financí ČR

Z výše uvedených tabulek se nechá vyčíst, že v případě stejného výběru daní v roce 2021 a 2022 bude výnos RUD pro naši obec v roce 2022 o 3,1% resp. o 7,9% vyšší. V absolutních částkách to bude znamenat navýšení příjmů o 470 – 1100 tisíc Kč více.

Výnosy konkrétních daní podle jednotlivých katastrů (kolik která vesnice přispívá do rozpočtu). (v tisících korun).

	Daň z nemovitostí	DPH	Právníkové osoby	Fyzické osoby	CELKEM
Albrechtice n. Vlt.	636	4142	1488	2059	8325
Údraž	354	956	347	479	2136
Jehnědno	297	948	344	476	2056
Chřešřovice	284	1168	424	586	2462

Z tabulek je patrné, že každá vesnice (podle katastrů) generuje určité finanční prostředky a z toho vyplývá, má dostávat i příslušné investice.

Obyvatelé.

Počet trvale žijících obyvatel od roku 2014 plynule roste z původních 836 na 946 k 1.1.2021. Nyní žije v obci 970 obyvatel. Pokud by se nám podařilo překročit hranici 1000 obyvatel, tak by daňový výnos byl ještě o něco vyšší. Dosáhnout tisíce obyvatel není ne-reálné. Mezi námi žije poměrně vysoké množství občanů, kteří v obci žijí celý rok, ale trvalé bydliště mají někde jinde. Bohužel se mezi nimi najde dost jedinců, kteří kritizují vždy a vše, ale přitom aby obci přinesli výnos daní na svoji osobu, tak to si nepřipouští.

Děti ve škole.

Jestliže naše obec patří v hodně ukazatelích k těm lepším, tak v počtu žáků ve škole patříme k nejhorším v republice. V naší obci žije k 20.10.2021 celkem 119 dětí ve věku 3 – 15 let, které chodí do školky nebo do školy. Ale do naší školy chodí celkem 62 dětí a z toho je 35 našich a 27 z jiných obcí. Do školky chodí 43 dětí, z toho je našich 39 a 4 z jiných obcí.

Z těchto údajů vyplývá, že z celkového počtu dětí 119 jich do naší školy a školky chodí 74. Do jiných škol chodí 45 dětí. Vzhledem k tomu, že daňový výnos na 1 dítě je v letošním roce 14.500 Kč, přicházíme o celkovou částku 652.500 Kč. O tyto prostředky naše obec přichází tím, že rodiče zapíší děti do jiných škol a školek. Proč nás tyto lidi krátí o výnosy z daní a přitom využívají kompletní servis, který obec nabízí?!

Je smutné, že obec ročně doplácí na chod školy tři čtvrtě milionu korun. Za tyto prostředky bychom mohli pořídit další investice. Perspektivou zůstává počet dětí ve věkové kategorii 0 – 3 roky. V současné době je počet těchto dětí 51. Pokud rodiče zapíší tyto děti do naší školy a školky, tak se situace výrazně zlepší.

Zvláštností je to, že ti lidé, kteří se přistěhovali a postavili nové domy nebo udělali rekonstrukce, zapisují své děti do naší školy automaticky. Bohužel ti, kteří se řadí ke starousedlíkům, to dělají často opačně.

Z výše uvedeného vyplývá, že rozhodujícími ukazateli jsou zároveň ty, které můžeme svoji činností ovlivnit.

Ing. Miroslav Ušatý, starosta obce

Okénko do albrechtické obecní knihovny

Anna Husová & Anna Husová

O zaniklém řemesle vorařství

Praha, 2020

Chcete-li knihovnu
v albrechtické obci
přijít přijímat děti
Anna Husová
4. 10. 2021

Milí čtenáři,
opět si Vám dovoluji představit knižní novinku, která má velice blízký vztah k Albrechticím, konkrétně k vorařské osadě – Hladné. V naší knihovně si můžete zapůjčit tento titul:

Anna Husová – O zaniklém řemesle vorařství

Jedná se o populárně naučnou knihu s mnoha dobovými fotografiemi. Až se začtete, mezi řádky můžete obdivovat náročnost této profese a dozvědět se spoustu zajímavých informací o historii vorařství, profesi vorařů, životě vorařů a jejich rodin, konkrétně plaveckého rodu Husů. Samozřejmě, v knize naleznete mnohem více, ale to již nechám na objevování každého čtenáře.

Děkuji za milé a srdečné věnování s podpisem autorky.

Další nabídka: je možno si odnést zdarma starší výtisky časopisů: Chalupář, Receptář, Lidé a Země, Moje Země. Z kapacitních důvodů je třeba uvolnit místo pro novější vydání a myslím si, že se najdou zájemci, kteří si rádi časopisy pročtou a některé tipy a nápady upotřebí.

Ještě bych ráda pozvala čtenáře do knihovny na nový výměnný knižní soubor z Písku.

Krásné a pohodové chvíle s knihou všem přeje
Dana Ryšlavá - knihovnice

1932 ... Hned jsem objednal nový černý pluviál za 582 Kč a kasičku na milodary za 60 Kč – jest upevněna na lípě. V srpnu pak, když sem zavítal pan Josef Neškudla z Jablonné n/Vlt., od něhož jsem obojí objednal, zakoupil jsem ještě bílý pluviál za 582 Kč, velen k požehnání za 240 Kč, velen na monstranci za 65 Kč, křestní stolu za 68 Kč, dal opravit bílý pluviál za 300 Kč a jeden bílý ornát za 180 Kč, k tomu mosaznou kasičku za 60 Kč, s níž chodí kostelník v neděli a sbírá milodary. Vše i s portem stálo 2313.80 Kč. První splátka 658 Kč 90h za černý pluviál a ocelovou kasu a porto posláno 11. srpna 1931, druhá splátka 535.10 Kč dne 17. října 1931 a třetí splátka 1000 Kč 15. ledna 1932 – takže jest vše zapláceno. Před Vánocemi poslal jsem k opravě pláštěk na ciborium Sestřičkám Nejsv. Sv. Oltářní v Č. Budějovicích – oprava stála 117.70 Kč a obratem zaplácena.

Již 14. června z kazatelny požádal jsem osadníky, aby si dali opravit hřbitovní kapličky s těmi památnými nápisy a osadníci uposlechli. Maloval kapličky p. Peterka z Týna n/Vlt. a pan akademický malíř Josef Konsal z Prahy, který sem přijel s chotí na letní byt. Do zimy bylo upraveno přes 60 kapliček a ostatní budou příštího roku, dá-li se nám ho šťastně dočkat. Bohužel někteří osadníci nedbali toho, jaké nápisy jsou určeny a uloženy od vldp. Cízy na tu nebo onu kapličku a při opravě dávali nápisy, které se jim líbily. Kdo platí, ten prý si může poručit – podle té zásady jednali a tak se stalo, že jsou i dva stejné nápisy na dvou kaplich a jinde i nápis zcela jiný než jaký tam patří. S p. akademickým malířem prohlíželi jsme důkladně

kostel i hřbitov do všech podrobností, viděli jsme postranní dveře oboje zralé na vyhození a nahrazení novými, dveře na chor – žalno mluvit – u pastoušky jsou lepší – ač patronátních lesů jest zde dosti. U mužské kaple zavírají se dveře drátěným háčkem, který zvenčí se dá snadno prstem odstrčit skulinou, kterou i ruka projde, u ženské kaple jen dveře na kliku – zástrčka nefunguje – zámky zarezavělé, klíče nejsou – dveře na chor bez kliky i zámku – vstup tedy úplně volný – není divu, že za mého předchůdce zloději do kostela snadno se dostali a odnesli, co se odnést dalo – a patronát o nic se nestará. Jaké byly naše posudky, toho zde uváděti nebudu, byly přiměřené. Také plechová střecha na mužské kapli odtržená ode zdi a zdvihaající se vzhůru, jakož i přetržený drát od hromosvodu na malé věžičce, jakož i báňka této věžičky, neušly naší pozornosti. Ale hlavní pozornost věnovali jsme přece jen vnitřku a nejvíce hlavnímu oltáři. P. akad. malíř se nabídl, že obrazy na oltáři bezplatně vyčistí, dal se do práce a za 14 dní byly obrazy jako nové.

V tomto roce věnovali manželé Bartuškoví (Růžičkoví) nový Boží hrob – oltářík v ceně 2400 Kč, dvě sochy andělů za 270 Kč, tělo Kristovo 480 Kč a s ostatními výlohami celkem 3512.40 Kč.

K Božímu hrobu zakoupeno nové antependium za 240 Kč a čtyři trojramenné svícny po 125 Kč ze sbírek kostelních. Před svátkem Všechných Svatých připravili novou podlahu do kostela František a Václav Schánilec, hřebíky daroval Jaroslav Brukner, obchodník. Dříví darovala pí. patronka, od rozřezání 86 Kč zapláceno ze sbírek. Staré, vyřazené velen k požehnání opraveno za 207 Kč ze sbírek.

Pater Vítězslav Holý

Což takhle dát si špenát ...

pokračování článku z titulní str.

... kde ho ovšem hledat?! To, o čem se poslední rok mluvilo čím dál častěji, se konečně stalo skutečností. Naše malá, téměř rodinná, prodejna Jednoty prošla nemalou změnou.

Naše práce se na 14 dní přerušila páteční nocí 24. září, kdy jsme si všechny sbalily svých pár posledních osobních „švestek“ a přenechaly své pracoviště pro nastávajících pár dnů povolanějším. Ne, že bychom ovšem tak úplně zahálely. Vedoucí Laduše by z fleku mohla dělat zkušeného stavbyvedoucího, Laduš II. - již roky slyšící na jméno Libuška (to aby se nám holky nepletly a taktéž to souvisí s jejími věšteckými schopnostmi) se chopila cechu kuchařsko-pekařského a moje nejméně potřebná malíčkost si vyzkoušela profesi tichého pozorovatele formikária. Přesně v to se totiž náš obchod v mžiku změnil. Bouralo se a znovu stavělo, pokládalo, obkládalo, natíralo, malovalo ... tu se elektrika natáhla, tu zas „přistříhla“ a v podobně odborném duchu bych mohla ještě dlouho pokračovat, jen nikoho nechci zatěžovat svými znalostmi. Každopádně velký klobouk dolů před všemi, jež se na celé rekonstrukci podíleli

a zvláště před firmou Kabele.

Mnozí zákazníci, popravdě my tři též, nevěřili, že za tak krátkou dobu bude možné všechny plánované úpravy zvládnout. No, ještě že se ze zásady nevšázíme. Již pět dní před znovuotevřením jsme se mohly i my aktivně zapojit do oživlého obrovského mraveniště, převážně nekonečným úklidem. V pátek už stály na nových místech naleštěné regály a čekaly na své zaplnění. V sobotu ráno se pak sjely kolegyně „Jednoťáčky“ od Milevska po Písek a nastal ten pravý šrumec. Patnáct lidí se na povel pustilo do vybalování a ukládání zboží, jen s krátkou přestávkou na oběd v bufetu Miláček. A k večeru bylo hotovo. V neděli jsme ještě přetřely a naleštily zbrusu novou podlahu a v pondělí ráno už jsme vítaly první „staronové“ zákazníky. Od té chvíle společně s nimi neustále něco hledáme a částečně ještě přesouváme a pozměňujeme k obrazu a spokojenosti naší i nakupujících. Tímto ještě jednou děkujeme všem, kteří se na nové podobě naší prodejny podíleli a všechny ostatní srdečně zveme na návštěvu. *Holky z Jednoty*

Úprava stezky k Vápeňáku

Dobrovolné sdružení občanů, či spíše občanek, si dalo za cíl vylepšit stezku od odbočky na Hladnou k rybníku Vápeňák. Cestu užívají jak obyvatelé domů „U Petříků“, tak například oddíly z Nové Louky, když jdou na albrechtické hřiště. Pokud se dobytek pase v části nad pumpou, je uzavřena polní cesta k rybníku. Pak je zmíněná cesta vítanou zkratkou.

Stezka vede nejprve lesíkem, pak prudkým, asi 2 metrovým hlinitým svahem. Na rovině k první zahradě byla stezka zarostlá metrovými kopřivami v nichž byla prošlapána jen úzká cestička. Poslední třetina cesty míjí rozrostlé keře trnek, jejichž větve tlačily chodce do pole.

Jako první bylo potřeba prořezat cestu kopřivami. Tuto práci provedl zcela nezištně křovinořezem p. Kolpa starší. Potom jsme se dostali k vyřezání okrajů trnkových keřů. To a také snesení vyřezaných větví na hromady byla nepříjemná, pichlavá práce, které se zhostily především ženy, jednou s pomocí občana „Petříkova“.

Nesložitější prací bylo uložení 8 schodů. Schodnice byly vyřezány motorovou pilou ze suché borovice, která rostla u paty svahu. Jejich uložení a upevnění ve svahu bylo na dvě odpoledne. Byl upraven a srovnán profil cesty v úseku od křižovatky ke schodům.

Věříme, že nová podoba stezky bude příznivě přijata a cesta bude hojně užívána. Na zhotovení mají největší podíl Naďa J., Hanka M., další Hanka M. s manželem i dcerou, Vlasta P., a Petr D.

P.D.

Letní prázdniny skončily a děti se ve středu 1. září vrátily do školních lavic. Velká událost to už tradičně bývá pro prvňáčky a jejich rodiče i další příbuzné. Zástupci vedení obce opět připravili slavnostní přivítání, které bylo připraveno nejen pro prvňáčky, ale také i pro děti nastupující do šesti třídy. Děvčata byla pasována na dvorní dámy a chlapci na rytíře.

Nechybělo ani malé pohoštění - děti si pochutnaly na slavnostním dortu. Pro všechny prvňáčky připravila obec Albrechtice balíčky se školními potřebami. Každý nový prvňáček dostal od obce 2000 Kč a na šestáky čekala částka 5000 Kč. Počet prvňáků mírně vzrostl, za což vděčíme naplněné školce a hlavně rodičům, kteří si váží albrechtické školy.

místostarostka obce Hana Krippnerová

Albrechtické cyklování

V sobotu 11. září probíhal za krásného počasí další ročník Albrechtického cyklování. Účastníci ochutnali výborné koláčky, mohli si prohlédnout výstavu historických fotografií o vorařství na Hladné v bufetu Miláček... a v 11:00 odstartovat z albrechtické návsi. Vybrat si mohli ze 2 tras - pro začátečníky nebo pokročilé. Kratší vedla na Mlaka, kolem Velkého a Malého Mehelníku, na novodvorskou křižovatku a do Albrechtic k hasičské zbrojnici. Delší trasa až na Živec, Flekačky, Nový Dvůr, Kamýk... Studené pivo, klobásky a další dobroty na trase zajistili hasiči z Chřešřovic a Spolek památky Chřešřovicka. V cíli čekalo na účastníky příjemné posezení u hudby a opět občerstvení, které obstarali hasiči z Albrechtic. K dobré pohodě hrál Pavel Justich, děti si užívaly skákací hrad a tvoření z balonků. Cykloakci pořádala obec.

Dar Moravě

Proběhlo předání daru, který byl věnován naší obcí na konkrétní rodinný dům ve formě krovu v množství 14,1 m³ v obci Moravská Nová Ves - ves, kterou zasáhla katastrofa nebyvalých rozměrů.

místostarostka obce Hana Krippnerová

Rekonstrukce dětského hřiště

Práce na rekonstrukci dětského hřiště v Albrechticích se pomalu chýlí ke konci. Přeji dětem, aby se jim na novém hřišti líbilo.

místostarostka obce Hana Krippnerová

Výstižnější stručné shrnutí letošní plavby na raftech po Vltavě, než tento úryvek písně skupiny Traband, zřejmě nevymyslím. Ale protože článek není určen pro „černou kroniku“, bude v něm samozřejmě převládat radost a optimismus. A to i přes to, že do poslední chvíle vůbec nebylo jisté, bude-li o čem psát. Předpověď na poslední srpnový víkend byla mnohem proměnlivější, než počasí samo, takže jsme si spíše pohrávali s myšlenkou, že letos se bude muset Vltava obejít bez nás a my bez Vltavy. Jenže doma jsme se za poslední rok nasedli všichni až dost, a tak jsme si tuhle letitou tradici zkrátka nakonec nemohli nechat „odplout“ před nosem! Páteční odpoledne tak opouštělo naši vísku jedenadvacet natěšených dobrodruhů rozličného věku a pohlaví. Dobrou náladu podpořil i fakt, že nám obec Albrechtice umožnila bezplatně jízdu zbrusu novým autobusem, za jehož volant navíc usedl sympatický, usměvavý a trpělivý pan řidič. Tímto bych chtěla hned na úvod za tento sponzorský dar jménem všech zúčastněných poděkovat!!! K dobré náladě přispělo i ubytování v krásné Loděnici na samém okraji Českého Krumlova, sehnané na poslední chvíli vedoucím zájezdu, mezi námi důvěrně zvaném „Pantáta“. Díky němu nás, místo studených a promáčených stanů, čekala velká klubovna s krbovým kamny, suché pokoje s palandami, nádherná pergola s ohromným krbem uprostřed a do malebného města co by kamenem dohodil. Dokonce i počasí si až do sobotního rána pohrávalo s naším neutuchajícím optimismem. A tak jsme se nechali radostně odvézt společností Titanic do kempu Viking, snesli rafty na vodu, a ještě před nasednutím vytáhli slušivé pláštěnky. Kapky vlahého letního deštěku zlehka poklepávaly na naše plavidla, hlavy, záda ..., aby o pár metrů dál přešly do zběsilého bušení indiánského šamana do bubnů z bývolí kůže, po požití silného opiátu. Když se zhruba po hodině objevilo sluníčko, svítila s ním i naděje, že voda, alespoň tam nahoře, po tento den došla.

Byli jsme proto odhodlaní naši misi, i přes drkotající zuby, dokončit. U stánku s občerstvením jsme narychlo zahřáli žaludky opečenou klobáskou podávanou s horkou griotkou (v případě nezletilých byl použit čaj). Jenže obloha se v okamžiku znovu zahalila do černé a my konečně pochopili, že vody je stále ještě dost. Nezbylo, než složit pádla, dát se na rychlý ústup do vyhřáté Loděnice a obložit sálající kamna promáčenými svrsky (i spodky). Zasedli jsme společně k obdélníkovému stolu, objednali si pizzu s dovážkou až pod nos a mužská část se oddala odpolednímu „šlofičku“, aby nabrala síly na blížící se večer. To nás totiž čekala originální prohlídka historické části Krumlova s osobitým a unikátním výkladem sympatického průvodce, kterého nerozhodily ani všetečné otázky a připomínky našich nejmladších členů. A kupodivu nepršelo! Další lijavec nás chytl až na cestě zpět do dočasného domova, kde se každý s chutí zavrtal do svého spacáku a před sladkým spánkem tiše vstřebával dojmy z právě končícího dne.

Nedělní dopoledne nám zprjemnil opět sympatický pan řidič s naleštěným a novotou vonícím autobusem, kterým nás nejprve dopravil do malebného statku U Matěje v Černicích. Tam jsme, stejně jako v loňském roce, uspokojili chuťové buňky vynikající domácí stravou a pokochali se nádherným prostředím, které jeho majitelé vlastními silami stále zvelebují. S povolenými knoflíky jsme pak spokojeně prodírali cestu domů a loučili se s přáním brzkého znovushledání.

Tím nejbližším, tedy pokud situace dovolí, by mohla být blížící se MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA – tentokrát snad na albrechtické návsi! Závěrem chci znovu poděkovat obci Albrechtice nad Vltavou a dalším sponzorům, kteří naše akce podporují a dělají je ještě příjemnějšími. Tereza Zachová

Napsali jste nám

Strom roku 2021

Letos již po dvacáté probíhala na podzim v Česku volba Stromu roku. Do soutěže strom přihlašuje kdokoli, kdo může historií stromu, stářím stromu, jeho estetickou hodnotou či bizarností zaujmout nikoliv porotu, ale široký okruh veřejnosti. Hlasování je elektronické, záleží jen na přihlašovatel, aby svou kampaní, dnes především na sociálních sítích, doprovodnými akcemi, svým zápallem přesvědčil ostatní, že jeho tip je ten nejlepší. Výherce je potom nominován do soutěže Evropský strom roku. V roce 2019 byla stromem roku Chudobínská borovice nad Vírskou přehradou, která se stala prvním českým stromem, který vyhrál v Evropě 2020. Další rok domácí šampion, jablono u Lidmanů na česko-polské hranici, byla prvním ovocným stromem, který se v evropské soutěži prosadil. A to jako 7. evropský strom z patnácti. V r. 2021 českou soutěž vyhrála prastará lípa v obci Telecí, nedaleko Poličky na Svitavsku. Lípa stíní Lukasův statek, poměrně malý a kdysi i nužný, jak bývá na chudé Vysočině obvyklé. Věk lípy je odhadován na 700 let. Lípu by objala jen parta lidí, obvod je 12m. Jak to tak u starých stromů bývá, je střed kmene dutý, skrývá velkou dutinu. V ní kdysi, za silné rekatolizace v pobělohorské době, tady opisoval náboženské knihy stařec z ne-daleké chaloupky. Jeho vlastní knihy byly jako nábožensky nevhodné – evangelické – zabaveny a spáleny. Za svitu svící si tu večer texty přepisoval a zároveň zpíval. Protože byl silně nahluchlý, nepoznal, že je zpěv hlasitý. Lidé, jdoucí okolo, nikoho neviděli, slyšeli jen zpěv. Proto se vžil název Zpívající lípa. V době obrození přitahovala lípa svým příběhem také spisovatele, přijel se na ni podívat i Alois Jirásek či Tereza Nováková. Dnes si pro potomky Lukasovy lípy jezdí lidé z okolí a snaží se udržet genofond výjimečného stromu pro další generace. I já sám jsem asi před 20 lety vyzvednul pod lípou 2 sazenice a zasadil je k nově restaurovanému kamennému kříži nad mým tehdejším bydlíštěm – Vranovem u Brna. Co vím, lípám se daří dobře a tvoří s křížem tradiční krásné místo k rozjímání a rozhledem po okolí. Přejme Zpívající lípě dobré umístění v evropském klání. Vítěze posledních dvou ročníků, tedy jablono u Lidmanů a lípu z Telecího pojí především touha místních o co nejlepší umístění v soutěži. Dělalí pro to vše možné i nemožné – psali, pořádali besedy, zpívali kolem stromu, žádali spoluobčany, aby poslali své hlasy, zkrátka hořeli pro věc. Je náhodou, že Chudobínský Evropský strom roku s lípou v Telecím dělí vzdušnou čarou nějakých 16 km? Ano, vše je v lidech. Co myslíte, dokázali by se i Albrechtičtí spojit pro společnou věc, bojovat o ni, být zapálení? Nebo mohou Sidumovi hasiči zůstat v klidu, nebylo by koho hasit? P.D.

V letošním roce uspořádal spolek zahrádkářů Albrechtice n/Vlt. po dvou letech již tradiční podzimní výstavu květin, ovoce, zeleniny, ovocných a zeleninových produktů a ručních prací. Byla otevřena panem starostou Ing. Miroslavem Ušatým pod názvem Podzimní zahrada v podvečer v pátek 3. září 2021 v zasedací místnosti budovy OÚ společně s výstavami Polibek múzy a Vorařství na Hladné. Tyto dvě další výstavy probíhaly současně a obsahovaly výtvarná a umělecká díla malíře Vladimíra Svozila a Petry Lakatošové, výstava Vorařství na Hladné byla věnována poslednímu voraři panu Václavu Husovi, který zemřel v červenci letošního roku. Výstavní místnost procházeli stále noví zájemci.

Mezi nejstarší návštěvníky výstavy patřil pan Josef Kochrda, který je dlouholetým členem našeho spolku, a sice již 54 let.

V pondělí 6. září dopoledne, kdy už výstava zahrádkářů končila, si ji ještě přišly prohlédnout děti ze Základní a Mateřské školy v Albrechticích n/Vlt. A ty byly zvědavé nejvíce. Stejně jako předloni, tak i letos, byl velký zájem o ochutnávky rajčat, paprik, na plátky nakrájených jablek, různých salátů, marmelád, salátů, kompotů a jiných dobrot. A vůbec nejdříve zmizely ze stolů pálivé papriky. A ty nejmenší děti ze školky se nechávaly fotit u obrovské dýně Goliáš, pózovaly s pokroucenými cuketami, děvčata vypadala se zapůjčenými šaty jako princezny. Paní učitelky měly hodně práce, aby děti zformovaly na zpáteční cestu do školky. A ty nejdůležitější se ještě i na tuto zpáteční cestu zásobily ovocem a zeleninou. Letošní výstavu Podzimní zahrada hodnotíme jako velmi úspěšnou, a to i vzhledem k pochvalným zápisům v kronice spolku zahrádkářů a ke kladnému vyjádření návštěvníků. Celkem výstavu od 3. do 6. září navštívilo 266 osob. Chtěl bych jménem výboru ZO ČZS v Albrechticích n/Vlt. poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a vlastním chodu výstavy, a to nejen zahrádkářům, ale všem občanům, kteří poskytli na výstavu květiny, svoje výpěstky ovoce, zeleniny a výrobky z nich.

Každý zahrádkář se rád pochlubí, co dokáže vypěstovat a zároveň potěší oko a duši ostatních. Albrechtičtí zahrádkáři přejí všem spoluobčanům hlavně pevné zdraví a těší se na společné setkání na výstavě v roce 2022. Za spolek zahrádkářů Albrechtice n/Vlt.: František Škoda

Výstavy Polibek múzy, Podzimní zahrada a Vorařství na Hladné navštívilo od 3.9. do 3.10. celkem 457 návštěvníků. Děkujeme.

Ano, takhle to nějak bylo. Psal se rok 1961, když do naší vsi, Albrechtické Hladné nastoupili elektrikářská firma v počtu 7 pracovníků a začali provádět venkovní rozvody elektrického napětí. Vysoké napětí bylo přivedeno z tehdejšího statku Nový dvůr a nízkonapěťový rozvod 220V byl veden po loukách a zahradách k jednotlivým domům. O pracovníky rozvodných závodů bylo dobře postaráno, byli ubytováni v chalupě č. p. 20 po bývalém majiteli p. Randákově. Místní obyvatelé navozili montážníkům dřevo na otop a na ohřátí a po celou dobu montáží chodili do místních chalup na obědy a večeře. A i proto šlo dílo rychle na svět. Místní rozvody v budovách měli na starosti elektrikáři p. Kobližka a p. Syrovátka, na účetnictví svědomitě dohlížel p. František Vorlíček, Hladná č. p. 7.

Celé elektrikářské dílo bylo dokončeno v květnu a v ten den byla u transformátoru slavnostně zakopána, spíše pohřbena petrolejová lampa jako symbol starých časů. Na počest a spokojenost s pracovníky, uspořádali místní obyvatelé počátkem května 1961 za velké podpory majitele p. Karla Dvořáka, ve stavení Hladná č. p. 5 slavnost s názvem „Rozsvícená“, kde sejedlo, pilo, hodovalo. Na slavnosti se užila i spousta legrace. Dle vzpomínek pamětníků elektrikáři nastrkali do upečeného nazdobeného dortu hřebíky a jako odplaty se od hospodyň dočkali řízku v podobě obaleného hadru. A je tomu už více než 60 let, a proto místní starousedlíci a jejich rodiny se sešli 4.9.2021 vzpomínkové posezení na Hladné „U křížku“, kde zavzpomínali, jaké to dřív bylo. Organizaci akce a zázemí zvládli na jedničku manželé Průchovi s rodinou, kteří se postarali o obsluhu, dobré jídlo, pití. Dobrotu přinesli i někteří místní občané, a tak není divu, že při vzpomínání vydrželi až do předvečerních hodin. Foto a text: Ladislav Šabatka

Muzikanti v Albrechticích

80. a 90. léta 19. století – Zlatá éra dechových souborů

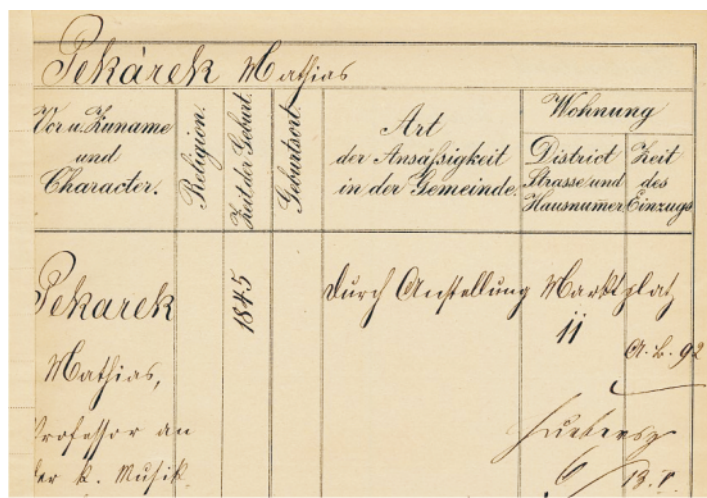
Vážení čtenáři tohoto zpravodaje, chtěl bych se s Vámi podělit o několik poznatků a informací ke kterým jsem dospěl při mém bádání v oboru amatérské genealogie. Zejména o rodech muzikantů, tehdy nazývaných jako hudebníci. Hudba většinou pro ně nebyla hlavním zdrojem obživy. Stálým zdrojem bylo většinou provozování řemesla nebo selské živnosti. Mnoho hudebně nadaných jinochů, již ve věku 12 let bylo ve vojenských kapelách Rakousko-Uherské monarchie. Ve věku 18 let absolvovali také vojenský výcvik a zavázali se na dobu 7 let ve službě u regimentu. Hlavní náplní byla hudba ve vojenské kapele při zahájení a ukončení cvičných manévřů, při výročních slavnostech na počest rakouského mocnáře Františka Josefa a rodu Habsburků. Významnou a veřejností velmi pozitivně hodnocenou, byla pravidelná vystupování vojenských kapel v místě kmenového sídla pluku. Městské obyvatelstvo s velkou nelibostí neslo změnu sídla pluku, neboť hlavní velitelství pluku vždy následovala vojenská kapela, hlavní chloubou regimentu. Příkladem může být působení píseckého 11. pěšího pluku a jeho kapely v Tridentu, v Plzni a jinde v čele se slavným skladatelem a kapelníkem Karlem Komzákem (1823 -1893), rodákem z Netěchovic u Týna nad Vltavou. Ke slávě vojenských kapel významně přispěl rozvoj železnice, kdy ke konci 70. let 19. století byla dokončena hlavní železniční síť Rakousko - Uherské monarchie. Přesuny vojenských regimentů s kapelami od Bosny přes Uhry do Haliče, se staly běžnou záležitostí.

Mnoho muzikantů z naší obce tímto poznalo kus světa a přispělo k rozvoji hudební kultury i těch nejméně majetných vrstev obyvatelstva, pro které bylo zcela nemožné navštěvovat koncertní síně. Vždy bývali hlavními aktéry a vítanými společníky na vesnických tancovačkách, masopustech, dožínkách a církevních svátcích. Cílem tohoto příspěvku není poskytnout přesný jmenný seznam muzikantů působících v naší obci v 80. a 90. letech 19. století. Především to byl rozvětvený muzikantský rod Bartušků.

Bartuška Jan *1873, Alb. č.p. 28, v roce 1890 hudebník pěšího pluku č. 91. **Bartuška Jan** *1841, Alb. č. p. 42, kolářský mistr, hudebník. **Bartuška Tomáš** *1846, tesař a hudebník, syn Josefa Bartušky, rolníka z Alb. č.p. 17 a Marie Cýzové z Třešovic. Také jejich syn **Bartuška František** *1871, Alb. č.p. 88. V roce 1890 hudebníkem u pěšího pluku č. 91. Dále následují: **Dvořák Václav** *1875, Alb. č.p. 36, hudebník. **Landík Václav** *1859, krejčí a hudebník v Alb. č.p. 61, a jeho bratr **Landík František** *1866, truhlář a hudebník v Alb.č. 61. **Kaifř Jan** *1837, obecní strážník a hudebník v Alb.č.p. 92. **Podlešák Jan** *1850, rodák z Pašovic, v r. 1890 polní hospodář, hudebník v Alb. č.p. 91. **Schánilec Matěj** *1868, krejčovský pomocník, hudebník v Alb. č.p. 81. **Schánilec Josef** (bratr Matěje *1868), v roce 1890 u vojenské hudby ve Vídni. **Schánilec Matěj** *1867, v Alb. na č.p. 44, truhlářský tovaryš, hudebník. Vystěhoval se do Ameriky, v Chicagu se naplno věnoval hudbě. Dochoval se dopis, datovaný 11. 9. 1903, adresovaný **Janu Řihovi** *1856 z Albrechtic č. p. 86. Výše uvedený Jan Říha *1856 v Alb. č.p. 53 (můj praděd), tesařský tovaryš, hudebník vykonával vojenskou službu jako hudebník u cí. kr. 65. pluku arcivévody Ludvíka Viktora. Dochovalo se foto vojenské kapely, datované - Miškolc, dne 6. 6. 1877. Praděd Jan Říha je v poslední řadě, první zprava. V první řadě zprava je oslík s velkým bubnem na hřebetě. Přehled hudebníků uvádí samostatný učitel hudby a kapelník, u hraběte Prospéra Bertcholda z Nezdásova, **Pekárek Josef** *1817 – 1886, z nedalekých Nemětic. Dvě generace budoucích muzikantů z obce a okolí se u p. Josefa Pekárka zdokonalovaly v hudebním vzdělání.

Také jeho nejstarší syn, **Pekárek Matěj** *1845 v Alb. č.p. 86 se naplno věnoval hudbě. Již v roce 1869 se věnoval hudbě v Praze. V r. 1880 působil jako profesor na hudební konzervatoři ve Würzburgu. Na počátku padesátých let 20. století, dle vyprávění mého otce Jaroslava a babičky Alžběty Řihové, bylo uloženo v lodních kufrech na půdě velké množství notových zápisů, signovaných Josefem Pekárkem. Tyto notové zápisy daroval můj děda Jan Říha muzikantům z Albrechtic a okolí. Z hudební pozůstalosti se zachovala pouze učebnice hudby, vydaná v Praze roku 1835, od G. A. Förstera – Navedení k Generálnímu Basu, a také titulní strana, část textu z učebnice a vlastnoruční notový zápis, signovaný p. Josefem Pekárkem.

Co říci, nebo napsat na závěr? Vážení čtenáři tohoto příspěvku, až někdy uslyšíte ty krásné zlidovělé skladby - pochody, například od Františka Kmocha („Andulka“, „Kolíně, Kolíně“, „Muziky, Muziky“, „Česká muzika“, „Pode mlejnem“), vzpomeňte si i na muzikanty z Albrechtic, kteří nejen touto hudbou rozdávali radost a potěšení, kdy se na čas zapomnělo na strasti, tehdy nelehkého života. Zapsal a zpracoval: Milan Kovářik, Albrechtice n. Vlt. č. 86

Je sobota 9. října, blíží se listopadová revoluce. Vody rychle ubývá. Kapři, amuři, líni a štiky se cítí nejistě, jako naši politici neboť právě probíhají volby. Vody už je tak málo, že ryby nemají kam uniknout. Politici ANO, taky NE. Ti si ale poradí, jelikož mají sedm životů na rozdíl od ryb. Ryby končí svůj dosud radostný život na stole jejich katů. Ti je nejen popraví, ale dokonce stáhnou z kůže a naporcují. Někteří si je odnášejí domů živé, kde je ovšem nečeká nic veselějšího. To politika, když vytáhnou z rybníka, nic takového nečeká. Otřepe se jako pes a jede dál.

Zpět k výlovu. Ten se vydařil, počasí nádherné a s cca šedesáti zúčastněných, byl pouze jeden nespokojen. Což je krásné procento úspěšnosti. A to i přesto, že pár dní před výlovem se šířily poplašné zprávy, že je výlov jenom pro zvané a ryby nebudou. Proč tedy všude vylepujeme plakáty a necháme to hlásit ampliónem po obci, kde všechny zveme? Ale to by nebyly naše Albrechtice.

Ryby krásné, zdravé (pouze čtyři měli po zjištěných testech pozitivum na covid a tak jsme je převezli do karantény restaurace Miláček). To jsme však netušili, že oni je tam upečou a usmaží a dají je těm lidem, co je z vody vytáhli a oni je tam večer snědli. Připadlo mi to jako v té dětské říkance „na stolečku vodička, v té vodičce rybička“. Ale kde jsou ti volí? No ty jsme právě volili.

A jak jsem se již předeslal. Když se u rybníka vše snědlo a vypilo, přesunuli jsme se do Miláčka. Zde jsme se bavili, snědli jsme ty covidové ryby, popili jsme, Václav Mlotů nám zahrál na kytáru a zase bylo dobře.

Večer někdo přinesl zprávu, že komančové chtěli přejít Vápeňák jak husité, ale uvízli jako němcové v bahně, které je pohltilo. Tak jsme někteří uronili slzičku, proč tudy nešli už před desítkami let. Ale takový už je osud ryb a lidí.

Za Rybářské veterány Mňouk

Chvála zelí

To, že podzim je časem pouštění draků či výlovu rybníků, ví snad každý. Já si však letos užila svoji první malou premiéru s nakládáním zelí. Nemusím připomínat, že zelí je cennou zásobárnou mnoha vitamínů v přírodní podobě, zvláště v dnešní náročné době, kdy se musíme naučit žít s covidem.

Se skupinkou známých jsem vyrazila k panu Jiřímu Jarošovi do firmy Albrechtické zelí na nákup krouhaného zelí a cibule. Nestáčila jsem se divit šikovnosti našich předků, kteří předávají cenné informace dalším generacím. Ano, opravdu se čerstvé zelí šlapalo za dodržení hygienických opatření. Práce nám šla od ruky a za 3 hodiny byly naplněny veškeré přinesené zeláky – jak se kameninovým nádobám na zelí říká. Ještě celý večer jsem cítila na rukou specifickou zelnou vůni. A to nemluvím o tom, kolik hrnečků vyšlapané tekutiny jsem ochutnala, zda má zelí dobrý nálev – nesmí být moc slaný ani hořký či nasládlý. Úplná alchymie.

Sice jsem byla zařazena do pozice pomocné síly, ale i tak jsem si

Napsali jste nám

osvojila „tajné“ informace, které mohu tímto předat i ostatním.

1. Používejte pouze sůl bez jódu – zelí Vám nebude hnědnout.
2. S kmínem rozhodně pracujte s opatrností – může působit horče.
3. Někdo nakládá zelí i s cibulí, někdo s jablky – záleží na chuti.
4. Červenou řepu či křen vkládejte jen do malé části odebraného zelí, abyste si nepokazili celou várku, tedy až po skončení procesu kvašení.
5. Doba kvašení je přibližně 3 týdny při teplotě 15°C.
6. Pod zelák můžete umístit plastový džber – proti náhodnému úniku zálivky.
7. Nejdůležitější! Pečlivě pravidelně kontrolujte okraj kameninové nádoby, musí být vždy zalita vodou. Dle doporučení můžete převařit vodu se solí a nechte vychladnout.

Už teď se těším na veškeré pochoutky se zelím!

Zdraví Dana Ryšlavá

Nový školní rok 2021/2022 začal ve středu 1.9.2021. V naší školce jsme přivítali 43 dětí, z toho 15 dětí ze třídy Levandulek a 28 dětí ze třídy Tymiánků. V tomto školním roce jsme přijali 10 nových dětí. Všem přejeme, aby pro ně byl celý školní rok plný radosti, úsměvů a veselých zážitků.

Po seznamovacích hrách a společném vyprávění zážitků z prázdnin, jsme obdrželi pozvánku na výstavu v prostorách obecního úřadu. Děti měly možnost vidět a také ochutnat plody vypěstované místními zahrádkáři, prohlédnout si obrazy malíře Vladimíra Svozila a výtvarné práce paní Lakatošové. Ve čtvrtek 16.9. nás navštívil Mgr. Karel Daňhel se svým hudebním vystoupením. V odpoledních hodinách pak proběhla rodičovská schůzka, kde se rodiče dozvěděli veškeré informace o provozu a organizaci letošního školního roku. Následující den jsme se vypravili s naším krásným novým školním autobusem do vzdělávací instituce Cassiopeia v Českých Budějovicích na environmentální projektový den „Kouzelná jablona“,

kde se děti dozvěděly zajímavosti o proměnách přírody v jednotlivých ročních obdobích. V úterý 21.9. jeli předškoláci s dětmi ze ZŠ na představení „O Balyne“ do Sokolovny v Týně nad Vltavou. V sobotu dopoledne 25.9. jsme s rodiči uskutečnili 1. společnou brigádu na školní zahradě, na kterou v pátek děti upekly jablonoštrůdl. Sešli jsme se v hojném počtu rodičů, dětí a učitelů. Společnými silami jsme uklízeli domeček, ve kterém mají děti hračky, natřeli veškeré herní prvky a lavičky, vypleli trávu, hrabali listy, ořezávali stromy a zasadili nové stromky. V naší školce vzděláváme děti s prvky programu Začít spolu, ve kterém se klade velký důraz na spolupráci s rodinou. Tímto všem zúčastněným rodičům velice děkujeme a jsme rády, že jste nakloněni spolupráci v tomto programu. Rodiče jsou pro nás vítanými partnery, kteří se aktivně mohou podílet na chodu školky. Naším posledním zářijovým výletem byla návštěva kravína v Municích, kde si děti prohlédly zvířátka, která zde chovají a některá si mohly i pohladit a nakrmit.

ZŠ Albrechtice nad Vltavou

Podzimní sklizeň a zpracování plodů školní zahrady

Úroda jablek ve školní zahradě sama připravuje krásnou náplň hodin žákům i učitelům. Práce v sadu patří pouze k dílčím činnostem, ale je nejpříjemnější, protože pobyt na čerstvém vzduchu svědčí všem.

Žáci 8. ročníku byli první, kteří letos zpracovali jablka v rozvar, a též první, kteří pokřtili nově zakoupený drtič a lis. Vytríděná jablka byla řádně umytá a propláchnutá. Děvčata je dále rozkrajovala a připravovala pro drtič.

Hoši v rámci posilování neúnavně točili klikou na klasickém šnekovém drtiči, aby mohli následně připravenou drť vsypat do lisu a získat vynikající mošt.

Celý pavilon 2. stupně je poslední dny provoněný jablky a žáci se s učiteli společně radují z dobře vykonané práce, jejíž odměnou je chutný a zdravý mok plný vitamínů.

Zdeňka Pírglová, třídní učitelka 8. ročníku

více foto na str. 11

Sedím v pergole, je večer a já už přemýšlím, že bych mohla jít spát. Na obloze září spousta hvězd, zítra bude pěkné počasí. Najednou se rozevřely dveře a dovnitř nakoukl můj starší bratr Tomáš. Sedl si na židli a koukal na nějaké neurčitě místo.

„Kde jsi byl?“ zeptala jsem se ho. „Na Hluboký.“ odpověděl jedno-duše a já jen pokývala hlavou. „Nechceš jet zítra se mnou?“ usmál se. Já se na něj otočila a začala jsem se mu dívat skepticky do očí. „Můžeš si zastřílet.“ dodal. „Jo.“ odpověděla jsem nakonec, stejně zítra nemám co dělat.

Druhý den ráno mě vzbudilo žduchnutí do ruky. Otevřela jsem oči a zamžourala na postavu přede mnou, vždyť jsou prázdniny, proč by mě někdo budil? A potom jsem si vzpomněla. Hluboká. Vyko-pala jsem se z postele a podívala se na Toma, který stále stál ve dveřích. „Jsem si myslel, že už budeš vzhůru.“ „Já už byla vzhůru, ale někdy v 7 ráno, tak jsem šla znovu spát.“ řekla jsem nonša-lantně a rozešla se ospalým krokem ke skříni. Když jsme byli oba připraveni, vzali jsme si jídlo, které by nám mělo na celých 6 - 8 hodin stačit. Po příchodu na střelnici jsme začali připravovat kuše, luky a terče. Tom začal vyplňovat to, co musí, a já si mezitím stří-lela z kuše střední velikosti. Nemohu si pomoci, ale strašně mě láká ta největší, vzala jsem ji tedy do ruky, natáhla tětivu a dala šíp. Namiřila jsem na terč, odjistila a zkusila vystřelit, v očekávání jsem zavřela oči, ale nic se nestalo. „Proč to nestřílí?“ zeptala jsem se bratra, který si v klidu seděl na lavičce. „Počkej, co?“ řekl, když se na mě otočil. Nad jeho slovy jsem jen pozvedla obočí. „Ty jsi tu kuši sama nabíla?“ „Jo?“ když ke mně došel, převzal si kuši a za-čal ji kontrolovat. Když uznal, že je kuše v pořádku, dal mi ji zpět a řekl, že kuše má dvě pojistky a já odjistila jen jednu. Aha. Dala jsem si ji zpět k oku a konečně vystřelila. Trefila jsem se do středu, je to skvělý pocit. Kuše je na střelce jako jsem já moc jednoduchá. Vzala jsem si tedy luk a zkoušela se trefit do středu. Tomáš se mi začal okamžitě smát. Hodila jsem po něm pohled a la moc se ne-směj jinak si udělám terč z tebe. Jeho to ovšem rozesmálo ještě víc. Pro efekt jsem na něj opravdu zamířila, v životě jsem neměla větší chuť tu tětivu pustit, ale místo toho jsem luk úplně sklopila. „Tak se ukaž ty, ty frajere,“ natáhla jsem k němu ruku s již zmiňo-vaným lukem. On si ho s vítězným výrazem převzal a na asi dva-cátý pokus se trefil.

„No, na to, jak jsi se mi smál, to zas taková sláva není.“ prohodila jsem jeho směrem, když jsem viděla první zákazníky. Vybrala jsem od nich peníze a pozorovala Toma, jak pomáhá malému dítěti s kuší. Je to zajímavý pohled.

„We pay here?“ slyšela jsem za sebou mužský hlas. Otočila jsem se a viděla malou rodinku - otec s dvěma syny. „We pay here?“ slyšela jsem znovu, ale neodpověděla jsem. Byla jsem v takovém stresu, že jsem nemohla přijít na to, jakým jazykem ke mně hovoří. Němčina? Angličtina? Francouzština? „Platí se tady?“ vytrhl mě z přemýšlení ten samý hlas. To na mě nemohl mluvit rovnou česky? „Ano.“ odpověděla jsem a znovu se zamyslela nad tím, co to moh-lo být za jazyk. Angličtina! No jasně! Že mi to nedošlo dřív. Dále už byli našťestí jen Češi. Tedy doteď.

„Za stravu se platí?“ zeptal se nějaký starší muž. Jaká strava? „Co prosím?“ zkrabatila jsem čelo v maximálním soustředění. Jsem zvědavá co z něj vypadne tentokrát. „Jestli se za tu stravu

platí?“ je to Slovák, to vím jistě, ale proč by se ptal na stravu? Poté mi to došlo. On se ptal, jestli se platí za střelbu. Asi si zajdu k ušní-mu. „Ano, máte to napsané před sebou na cedulce, 10 střel za stovku.“ konečně jsem odpověděla s nuceným úsměvem. Je snad slepý? Potřebuji si obalit nervy. Chňapla jsem po sáčku s meruň-kami a jednu snědla.

Ajaj, blondýnka přede mnou, tak to bude na dlouho. „Dobrý den.“ no dobrý. Kývla jsem na ni hlavou, ještě dojdám meruňku. „Prosím vás, mohu si koupit 5 střel za 50 korun?“ „Ne.“ odpověděla jsem jedno-duše. „A proč ne?“ Já věděla že to s ní bude na dlouho, po-vzdechla jsem si. „Protože minimum je 10 střel za 100 korun s cer-tifikátem.“ Chvilí na mě koukala jako Američan na svíčkovou, než zamumlala něco jako že to vůbec matematicky nevychází. Jen jsem pokrčila rameny a nadále ji ignorovala. Doufám, že budu mít po téhle zákaznici alespoň na chvíli klid.

„Dobrý den.“ Chlap a dvě děti, to by mohlo být fajn. „Dobrý. Kolik to bude střel?“ zeptala jsem se. „Já nevím, kolik můžu?“ ne, tak tohle fajn rozhodně nebude. „Můžete 10 střel za stovku, nebo 20 za 200.“ řekla jsem mu. „Tak já nevím.“ řekl a koukal na mě jako na svatý obrázek. Zlatá blondýnka, tohle není možný. „Tak můžete třeba těch 20 střel, aby měli oba kluci 10“ nabídla jsem. „Tak asi jo.“ odpověděl konečně po chvíli ticha. „Takže poprosím 200.“ Muž chvíli hledal peněženku, a když ji našel, tak ji snad ještě schválně otevřel tak, abych viděla obsah. Hm... vidím 2 000, 500 a 2x 200. Otázka za milion, jakou částku vytáhne když má platit 200. Samo-zřejmě 2 000. Naštěstí se bratr otočil a zeptal se muže, zda nemá menší. On jen pokýval hlavou a podal mi 500. No, tak pořád lepší než ty 2 000. Po odchodu nerozhodného zákazníka si Tomáš sedl vedle mě, šťastný, že má klid. Koukám na stromy, je to tu pěkný. „Hele, veverka!“ ukázala jsem na jeden ze stromů. „Kde?“ zeptal se, mezitím co se snažil zaostřit na místo, kam ukazují. „Jo tamhle! Už ji vidím.“ zasmál se. Kdybych jen věděla, že uvidím veverku, bývala bych si vzala foťák.

„Dobrý den.“ Panebože další blondýna, ale tahle mi přijde sympa-tičtější a dokonce má s sebou chlapa. „Za ty střely se platí?“ zepta-la se a její doprovod se zasmál. „Ne, oni jsou dobrovolníci a sedí tady zadarmo.“ dosmál se a podal mi stovku. Takže 10 ran. No, tak to jsem zvědavá. „Tak já toho pána provětrám, to budou šípy létat po celé střelnici.“ začala se smát sama sobě. Já se přidala. Její doprovod ji podpořil a též prohodil něco ve smyslu, že budeme hledat šípy ještě druhý den někde uprostřed lesa. Tak tahle dvojice je rozhodně fajn. Nelze se s nimi nesmát „Nebojíte se tam na té lavičce?“ zeptal se mě najednou pán. „Né.“ zasmála jsem se a kroutila hlavou v záporu. „Já bych se tam bál.“ zasmál se též. Je 5 hodin, už jen hodina a jedeme domů. Moc lidí už nechodí. Tomáše napadlo, že by mohl zadávat úkoly. Například trefit se lu-kem do horní červené levého terče. Souhlasila jsem. Než jsme se nadáli, odbilo 6 hodin a my začali vše sklízet. Jsem celkem ráda, už jsem z těch lidí byla unavená. „Kolik bylo zákazníků?“ zeptala jsem se, když jsme nasedali do auta. „81?“ nevěřicně jsem se na něj podívala. 81?! Čekala jsem tak 40. Zakroutila jsem nad tím hlavou. Je to skvělá zkušenost. Myslím, že by mi ani nevadilo jezdit sem na brigádu.

Slohová práce - vypravování - Nikol Posnerová, žákyně 8. ročníku ZŠ

Dát sbohem prázdninám přišlo do chřešřovického KD něco kolem 20 dětí. Mladé hasičky převzaly žezlo po svých starších kolegyních a celé odpoledne se vytrvale věnovaly soutěžícím dětem. Měly pro ně nachystáno mnoho zajímavých her i úkolů. Po jejich splnění si pokaždé děti vysloužily malou chutnou odměnu. Na závěr soutěžního odpoledne byly děti ještě obdarovány sladkou medailí. Jako obvykle měly děti navíc jídlo i pití zdarma. Veselo bylo ještě dlouho po ukončení soutěží a děti i dospělí si do pozdních hodin užívali volné zábavy. Nikoho ani nemrzelo, že už škola zase začíná a s ní i spoustu povinností. Po dlouhých měsících uzavřených škol a domácího učení se většina dětí do škol těšila. Proto jim přejeme, aby se to uzavírání již neopakovalo a děti byly ve školách spokojené.

Text a foto: R. Lacinová

Rybářské závody na Kuchyňce

V sobotu odpoledne 25.9. uspořádali hasiči z Chřešřovic závody v rybaření na požární nádrži Kuchyňka. Počasí akci přálo a nádrž byla po celou dobu akce v obležení rybářů všech věkových kategorií, přestože soutěž byla určena hlavně těm mladším. Možná i proto, že kolem nádrže bylo rušno, ryby toho dne tolik nebraly. Někteří rybáři však štěstí měli a několik kaprů si z vody vytáhli. Většině se ovšem nedařilo a především na tvářích dětí bylo vidět zklamání z neúspěšného rybaření. Soutěž ovládli sourozenci Lechnýřovi, dvojčata Pepa a Nela. Ti obsadili v soutěži hned první dvě místa. Pepa byl na stupínku nejvyšším a vyhrál hlavní cenu v podobě nového rybářského prutu. Nela za umístění na druhém stupínku získala nový rybářský naviják. Třetí místo se bohužel nepodařilo obsadit. Ostatní mladí rybáři si chuť sladkou odměnou a pak už si ryby lovili jen tak pro radost. Na akci opět nechybělo dobré občerstvení a všichni si odpoledne pěkně užili. Dokonce i ti, kterým se rybolov moc nedařil. Tak všem rybářům „Petrův Zdar!“

Text: Radka Lacinová, foto: Adéla Dušková

Výlet za chřešřovickým kočárem

do Vimperského zámku

Spolek památky Chřešřovicka a místní hasiči pořádali v neděli 10. října výlet za původně chřešřovickým pohřebním kočárem, který se po dlouhých desítkách let znovu ukázal veřejnosti. Součástí výletu byla rovněž návštěva restaurace a poté prohlídka Horního zámku Vimperk, který byl založen již ve 13. stol. jako strážní hrad nad prastarou stezkou vedoucí z Bavor do Čech. Před hlavní vstupní branou do zámku je v podloubí bývalé jízdní vystavené nově zrestaurovaný pohřební kočár, který po mnoho let využívali právě občané z Chřešřovic i celého okolí při loučení se svými blízkými. Tento ojedinělý typ kočáru pořídil na přelomu 50. a 60. let 19. stol. Místní národní výbor Chřešřovice, aby nahradil dřívější obyčejný koňský povoz k přepravě zesnulých. V 80. letech byl vypravován pohřební průvod z Jehnědna a na silnici k Chřešřovicím se splašili koně zapřažení v kočáru. Následně došlo k nehodě, při které se kočár dost poškodil. Od té doby byl uschován v malé kůlně u Chřešřovického zámku, kam se na něj chodili děti i jiní zvědavci dívat škvírami ve vratech. Kočár byl však vedením výboru za nějakou dobu nabídnut Prácheňskému muzeu v Písku a na čas umístěn do depozitáře Kestřanské tvrze. Nikdo z místních nevěděl, že kočár už v Chřešřovicích není. Tehdy bohužel Prácheňské muzeum nemělo na opravu kočáru ani místo na jeho uschování a tak byl kočár nabídnut jinému muzeu na Šumavě. Dlouhé roky stál poničený v depozitáři Kašperských hor, ale již se plánovalo, jak s ním naložit dál. Hlavně díky kastelánovi Vimperského zámku Vojtěchu Brožovi byl kočár v r. 2019 a 2020 kompletně zrestaurován a nyní v celé své kráse je a bude součástí ostatních hodnotných sbírek muzea ve Vimperku.

Ještě jeden pohřební kočár byl zdokumentován v Chřešřovicích a to z r. 1948, kdy byl pochováván říd. uč. Fr. Havlík. Kočár byl tehdy zřejmě jen zapůjčen odjinud a byl také honosněji zdobený (viz. foto). Pokud by někdo mohl doplnit k tomuto kočáru nějaké informace, budeme rádi! Závěrem chci ještě moc poděkovat všem občanům, kteří mi ochotně poskytli fotografie původního chřešřovického kočáru. Protože i díky těmto vašim fotografiím se restaurátorům podařilo tento cenný kočár opravit skoro zcela do původního stavu.

Chybí pouze křížek na střeše kočáru. Text a foto: R. Lacinová

Pohřební kočár před opravou

Pohřeb řidičského učitele Fr. Havlíka (1948) - jiný honosněji zdobený kočár zapůjčený odjinud.

Chřešřovický kočár po opravě

Co se všechno dělá, než je kniha celá

V době pandemie se nemohly v obecních knihovnách pořádat žádné akce. Jakmile to bylo možné, byla uspořádána v obecní knihovně v Chřešřovicích beseda pro děti o vzniku knihy aneb „Co se všechno dělá, než je kniha celá.“ Oslovila jsem proto p. Kateřinu Svozilovou, obyvatelku Chřešřovic, která napsala dětskou knížku „Bětka a ztracený míč“, kterou zároveň věnovala místní knihovně. Ilustrátorkou této knížky je dcera paní Svozilové Magdaléna Takáčová. Obě pozvání ochotně přijaly.

Nejdříve autorka knihy dětem ukázala rukopis knihy, který je jednou z nejdůležitějších částí. Pak vysvětlovala důležitou komunikaci s vydavatelstvím a hlavně s redaktorkou. Hned poté následuje ilustrace knížky, paní Takáčová přinesla ukázat různé náčrty a kresby, ze kterých následně vydavatelství vybere. V dnešní moderní době se vše dělá v počítači a vše emailem odešle.

Děti byly z této akce nadšené, o čemž svědčí i velká účast. Po ukončení této besedy se ihned ptaly, kdy se bude konat další akce, a proto jsem se domluvila s paní Petrou Dvořákovou na adventním tvoření, kdy si budou moci děti vyrobit andílky.

Na závěr bych chtěla moc poděkovat paní Svozilové a paní Takáčové, že přijaly toto pozvání a rozhodně nezůstane jen u této akce. Lenka Kothánková, knihovnice

Chřešřovická knihovna

Památky Chřešřovicka

Členové ze Spolku památky Chřešřovicka se sešli v sobotu 25. září v dopoledních hodinách u kostela sv. Jana, aby pokračovali v loňské započaté práci s odklizením suť z kostelní zvonice.

Jak už jsme zřejmě zmiňovali, velké množství suť bylo ve zvonici uložené po několik desítek let a příliš zatěžovalo stropní klenbu v boční kapli sv. Floriána pod věží. Bylo proto nutné suť z věže odklidit. Brigády se zúčastnilo 15 členů spolku včetně dětí a také pan farář. Je nutno podotknout, že to nebyla rozhodně lehká práce a všichni, kteří se brigády zúčastnili, si zaslouží velké díky. Nyní je zvonice díky všem zúčastněným zcela vyklizená.

Poděkování patří také Petru Sidumovi za pomoc s odvozem suť. Díky všem!

Text: R. Lacinová, foto: Klára Kothánková

Brigáda u sv. Jana

Rybářští veteráni

V neděli 12. září, jsme se sešli opět v krásném prostředí kostela sv. Jana Křtitele na poušti v Chřešřovicích, abychom potěšili svá srdce, v přítomnosti souboru Chairé. Již po několikáté vystoupil i chrámový sbor Codex Temporis z kostela sv. Jakuba z Příbrami. Do koncertu vstupoval čtením z Evangelia také náš duchovní otec a správce farnosti ing. Slávek Holý. První část koncertu byla duchovní a vzpomenu si na ty, kteří nás bohužel díky zákeřnému covidu opustili. A také na jejich blízké.

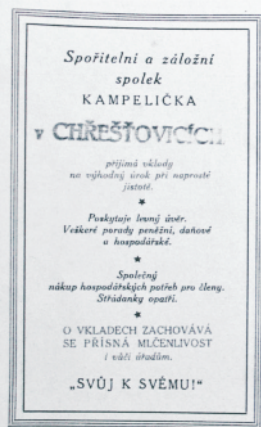
Koncert souboru Chairé v Chřešřovicích

Druhá část koncertu už se tradičně nesla na veselejší notě a hrály se a zpívaly písně lidové. Myslím si, že jsme opět po roce prožili krásné nedělní odpoledne. Kostel znovu praskal ve švech a nálada byla skvělá. Více ať mluví fotografie.

Jen bych chtěl ještě jednou poděkovat všem, kdo nám pomáhají. Spolku na ochranu památek Chřešřovicka, spolku chřešřovických hasičů, skupině ČEZ ET a našemu panu starostovi. Bez nich to opravdu nešlo. Za spolek rybářských veteránů Mňouk.

Ano, dokonce i tyto bankovní služby byly kdysi možné v Chřešřovicích. Spořitelni a záložní spolek s ručením neomezeným pro Křešřovice a okolí byl založen 18. listopadu r. 1900. Úřadovna tohoto spolku byla zřízena v bývalém špýcharu čp. 61 (u Mašků), kde bylo také zdravotní středisko, hostinec či byty pro učitele. U založení tehdy byli: starosta Josef Hrdlička rolník Křešřovice 1, první náměstek Josef Hanus Kluky 9, pokladník František Havlík učitel Křešřovice, přisedící František Pechouš rolník Olešná 15, Jan Řežábek rolník Jehnědno 9, František Lechnýř rolník Dobešice. Dozorčí rada záložního spolku: Augustin Soukup řídící učitel Křešřovice, Josef Mařík rolník Křešřovice 5, František Procházka obchodník s dřívím Temešvár 8, Jan Velek Mlaka 20, Josef Pekař rolník Břeží 25, Jan Veselý mistr zednický Písecká Smoleč 36. Tento spolek poskytoval mnohé bankovní služby, jako spoření, vklady, výběry, půjčky, ale i právní či daňové poradenství. Kampelička byla otevřena mimo všedních dní i v neděli dopoledne, aby lidé ze vzdálenějšího okolí, kteří přišli na nedělní bohoslužbu, měli také možnost využít služeb záložního spolku. Tento bankovní ústav byl nejen nejbližším peněžním ústavem pro celé okolí, ale také prý dokonce nejoblíbenějším. K 25. výročí trvání záložního spolku se přičiněním pokladníka a již řídícího učitele Františka Havlíka věnovala každému vstupujícímu dítka do chřešřovické školy, vkladní knížka s vkladem 5,- Kč. Ze všech dětí okolních obcí navštěvujících tuto školu se spořivost podpořila a projevila nejvíce u dětí z Chřešřovic a Temešváru. Do jaké doby tento peněžní ústav v Chřešřovicích byl provozován není přesně známo. Je tu však jistý předpoklad, že nejspíše během 2. sv. války či krátce po ní byly tyto služby v Chřešřovicích zcela ukončeny. Text a foto: R. Lacinová

MNOHO ZDARU VAŠÍ PRÁCI
v Novém roce 1931
PŘEJE
SPOŘITELNÍ A ZÁLOŽNÍ SPOLEK

Ve věcech peněžních a úvěrových s důvěrou obraťte se na
SPOŘITELNÍ a ZÁLOŽNÍ SPOLEK
pro
Chřešřovice a okolí,
zapsané společenstvo s neomezeným ručením.
NEJBEZPEČNĚJŠÍ ULOŽENÍ ÚSPOR.
VÝHODNÝ ÚROK ze VKLADŮ. LEVNÉ ZÁPŮJČKY. CENNÉ PAPIRY.
Nákup hospodářských potřeb. Porady právní a daňové.
Zákonnou revizi vykonává Ústřední jednota hospodářských družstev v Praze.

Pozvánka

Setkání seniorů
obce
Albrechtice nad Vltavou

Obecní úřad a zastupitelstvo obce
si Vás dovolují pozvat
na tradiční setkání seniorů,
které se uskuteční
9.11.2021 od 13 hodin
v sále v Chřešřovicích

Program
13:00 přivítání
13:30 vystoupení dětí MŠ a ZŠ Albrechtice nad Vltavou
14:30 občerstvení
15:30 vystoupení režiséra **Zdeňka Trošky**
17:00 volná zábava

Odjezd obecním autobusem
11:45 Újezd
11:55 Hladná (u čekárny)
12:00 Albrechtice n. Vlt. (náves)
12:10 Údraž
12:15 Jehnědno

Spolek památky Chřešřovicka
Vás srdečně zve na

ADVENTNÍ KONCERT
v kostele sv. Jana Křtitele v Chřešřovicích
v sobotu 18.12. 2021 od 14:00

Program:
Jakub Jan Ryba - Česká mše vánoční - „Hej Mistře!“
Vystoupí: **Písecký komorní orchestr PIKO**

Drobné občerstvení zdarma

Předprodej vstupenek:
Obchod s potravinami Chřešřovice L. Kothánková
Kadeřnictví Albrechtice n/Vlt. L. Schánilcová
Infocentrum Albrechtice n/Vlt. A. Brotánková

Cena vstupenek v předprodeji od 1. listopadu: 150,- Kč
Cena vstupenek na místě: 180,- Kč

Druhá sobota v září patřila v Jehnědně turnaji v Člověče, nezlob se, kterou hasiči z Jehnědna uspořádali v místní klubovně hned po obědě. Letošní ročník byl na účast hráčů sice slabší, ale i tak byl turnaj plný zábavy a velkého napětí při hře, dokonce i kostky lítaly po podlaze. Do vítězné čtveřice se probojovali ti nejmladší, kteří se při finálové hře dost zapotili, jelikož vzájemné vyhazování je v této hře povinné a dostat se do domečku bylo časově opravdu náročné.

Ale protože první cena ve formě dortu ve tvaru hry Člověče, nezlob se byla opravdu lákavá, snažili se všichni až do konce.

Vítězem turnaje se nakonec stal Pepino, druhý byl Vencátor, třetí skončila Klárka (nejmladší účastnice) a brambory zbyly na Vojtu.

Text: Hanka Jačková, foto: Zdeněk Ušatý ml.

Okrsková soutěž v Jehnědně

120. výročí založení sboru

V sobotu 18. září SDH Jehnědno pořádalo okrskovou soutěž, která se bohužel kvůli pandemii nemohla uskutečnit v klasickém květnovém termínu. Na tuto soutěž přijeli všichni zástupci sborů z okrsku Kluky kromě družstev z Kluk. Soutěžilo se v kategorii děti, ženy, muži a veteráni. Celkem se přijelo zúčastnit 11 hasičských družstev, která ve 14 hodin odpoledne nastoupila na úvodní nástup, na kterém byla předána poděkování pro zasloužilé členy místního sboru u příležitosti 120. výročí založení sboru. Plaketky jako vzpomínku k této příležitosti obdrželi i zástupci jednotlivých sborů.

A jak vše dopadlo?

Kategorie děti: 1. Chřešřovice I – 24,38; 2. Chřešřovice II – neplatný pokus

Kategorie ženy: 1. Jehnědno – 22,96; 2. Albrechtice nad Vltavou – 30,45; 3. Chřešřovice – 41,84

Kategorie muži: 1. Jehnědno – 19,90; 2. Údraž – 25,49; 3. Albrechtice nad Vltavou – 34,91

Kategorie veteráni: 1. Jehnědno – 25,27; 2. Albrechtice nad Vltavou – 27,61; 3. Chřešřovice – 36,38

Za SDH Jehnědno Hanka Jačková

Poslední zářijovou sobotu 2021 se dopoledne v půl jedenácté sešlo v Jehnědně na hřišti 19 hasičských týmů z okresu Písek a Strakonice v kategorii ženy, muži a veteráni, které si přijely zasoutěžit o poháry a krásné ceny na 13. ročník Memoriálu Jana Kukrála.

Měli jsme štěstí a počasí na soutěži nám přálo, což mělo vliv jak na dobrou náladu, tak i na skvělé výkony některých družstev.

Charakteristická dráha se startem na asfaltu a z kopečka přinesla všem týmům platný pokus, až na jeden mužský tým, a to z Nových Kestřan, který si bohužel odvezl hattrick v neplatných pokusech na této dráze. Domácí tým žen i mužů se s touhou dráhou rozloučil vítězstvím jak ve své kategorii, tak i v jednotlivcích, ačkoliv u mužů to bylo díky zapůjčení závodníka do družstva Sudoměře.

Jsm rádi, že se všem líbilo a nikomu se nestal žádný vážný úraz.

Poděkování patří všem sponzorům, díky kterým jsme mohli obdarovat všechna zúčastněná soutěžní družstva.

Výsledky Memoriálu Jana Kukrála:

Muži: 1. Jehnědno – 17,18; 2. Sudoměř – 17,76; 3. Vacovice – 18,24; 4. Předslavice – 19,33; 5. Mirovice – 19,33; 6. Písecká Smoleč – 21,44; 7. Čejetice – 24,13; 8. Štěchovice – 25,59; 9. Rovná – 27,37; 10. Poříčí – 34,62; 11. Nové Kestřany – neplatný pokus.

Ženy: 1. Jehnědno – 21,90; 2. Nové Kestřany – 21,92; 3. Novosedly – 22,79; 4. Mirovice – 27,30; 5. Litochovice B – 59,91.

Veteráni: 1. Dřešín A – 19,66; 2. Dřešín B – 19,78; 3. Černětice – 21,90.

Text: Hanka Jačková, foto Zdeněk Ušatý ml. a Veronika Ušatá

Albrechtičtí hasiči uctili památku zesnulých kolegů

Počátkem měsíce září došlo v obci Koryčany k požáru rodinného domu, ve kterém došlo k úniku plynu.

Několik minut po příjezdu místní jednotky na místo zásahu došlo k výbuchu. Na místě zemřel velitel jednotky a jeden ze členů. Na třetí neděli v září v pravé poledne byla vyhlášena pieta k uctění památky zesnulých hasičů. V celé České republice hasiči vyvezli výjezdovou techniku před svoje hasičské zbrojnice, nastoupili v zásahovém stejnokroji a minutou ticha uctili památku zesnulých kolegů.

Čest jejich památce.

Text: Petr Sidum – velitel zásahové jednotky obce Albrechtice n. Vlt.

Foto: Vlasta Petružálková

Na Cyklování to opět žilo

Máme za sebou další ročník Albrechtického Cyklování, který se tentokrát se konal za nádherného zářijového počasí. Vzhledem k náročnějším a prodlouženým tratím účastníci přijždli do cíle, který byl v obecním areálu u hasičské zbrojnice v Albrechticích nad Vltavou postupně a v průběhu celého odpoledne. Hasiči připravili pětichodové menu, aby vyhověli chutím téměř každého a samozřejmě na děti bylo také pamatováno s dobrotami.

Děti si odpoledne užily na skákacím hradu. A v doprovodném programu s kapelou řádili i dospěláci. Největším uznáním a pochvalou bylo pro náš hasičský cateringový tým, když před odjezdem domů spousta účastníků přišla ke stánku a poděkovala za kvalitu a výběr z jídel, která si mohli dát v průběhu celého dne. Tímto bych chtěl poděkovat hasičkám a hasičům, kteří při těchto akcích pomáhají a spolupracují.

Text: Petr Sidum – velitel SDH Albrechtice nad Vltavou, foto: Vlasta Petružálková

Ta naše albrechtická hasičárna

Rekonstrukce albrechtické hasičské zbrojnice pokračuje v plném proudu. Pracuje se od časných ranních hodin až do pozdních večerních. A podle toho to také vypadá. Vnitřní prostory jsou již vybourané dle nových potřeb zbrojnice, připraveny na položení odpadů a vodovodního potrubí.

Pokračuje se i na rekonstrukci garáží a stavby přístavby hasičské zbrojnice, kde už je základová deska a rozjede se zdění nové části zbrojnice.

Text: Petr Sidum – velitel SDH Albrechtice nad Vltavou

Foto: Vlasta Petružálková

Zaniklý hostinec „U Hrdličků“ aneb konec hospod v Újezdě

Abych lépe přiblížil vznik a vývoj hospod nejen v Újezdě, ale i v okolí vycházím z díla J. Sakaře (Dějiny města Týn n. Vltavou a okolí II.). Ten uvádí, že po roce 1654 přibyla v Újezdě panská hospoda, ve které byl Jan Lavil. V r. 1721 jsou uváděny vejsadní (panské) hospody v Neznašově, v Újezdě, v Albrechticích, na Rejzíkově, na Kořensku, ve Všemyslicích a v Temelíně. Protože všechny spadaly pod panství Neznašov, zásoboval je pivem vrchnostenský (neznašovský) pivovar, který v té době vařil ročně ve 25 várkách 250 sudů (cca 600 hl) piva. Pro pivovar byly zřízeny i panské chmelnice, jedna byla i v Újezdě nad Strouhou (dnes pole pod Křížem). Pálenkou zásobovala hospody panská vinopalna v Neznašově. Následně byl vybudován lihovar ve Dvoře Újezd, který později produkoval až 200 l lihu denně. Po zrušení roboty (zejména po roce 1848) byly hospody provozovatelům odprodány a ty pak už nemusely odebírat pivo a pálenku výhradně z panských provozoven. Začaly proto nakupovat pivo i z jiných pivovarů a u nás zejména z knížecího pivovaru v Protivíně.

Hospoda na Lavilově gruntu později zanikla, možná i z důvodů, že zde byl po třicetileté válce vybudován a provozován mlýn. Potom začali provozovat panskou hospodu v Újezdě na statku v č.p. 3 (později Hrdličků). Kdy se tak přesně stalo se mi nepodařilo zjistit, ale je možné, že nejprve jako příležitostnou činnost již v 18. století. V prvních novodobých záznamech ze sčítání lidu je uváděn v r. 1852 majitelem Vojtěch Milota se svou ženou Marií a dětmi, jehož hlavní obživou bylo zemědělství. V r. 1869 pak zde hospodařil jeho syn Jan Milota s rodinou. Na statku měli podle soupisu 3 kobyly, 3 krávy a další hospodářská zvířata.

První záznam o provozování hostince je až v r. 1890, kdy už na statku žil Václav Hrdlička (r. n. 1855), který se přičlenil z Údraže (prý také z hospody) a vzal si dceru majitele Marii. Ten už má uvedenou jako hlavní činnost hostinský. Pokračovatel byl potom až do konce existence hostince jeho syn Václav (r. nar. 1894) a provozovna měla název:

„Hostinec. výčep vína a lihovin V. Hrdličků“.

Poloha hostince na břehu řeky Vltavy a v blízkosti panského dvora, ve kterém bylo zaměstnáno mnoho lidí (obhospodařoval více než 100 ha zemědělské půdy, 500 ha lesů, lihovar a cihelnu) byla téměř ideální. Zeď sklepu bezprostředně u řeky udržovala optimální teplotu. Navíc bylo poměrně snazší zajišťování ledu z řeky pro chlazení v letním období. V provozu zde byl i přívoz, který sloužil zejména pro potřeby občanů osady Pašovice (neměli až do 60. let autobusové spojení). Hostinec „U Hrdličků“ navštěvovali především místní a pracovníci velkostatku k občerstvení, vzájemnému setkávání a ke spolčování. Sloužil však i pro cizí, zejména jako vorařská hospoda, ale i pro rybáře a vodáky. Pan Hrdlička podával čepované pivo, které mělo vynikající kvalitu, bylo perfektně chlazené, lehce perlivé a dovedl vždy natočit pěknou míru s čepicí pěny. Zkrátka „pivo jako křen“. Toto docílil pravidelným čistěním potrubí a správným chlazením. Kromě toho stáčil pivo do lahví, a tak si tam pro něj chodili lidé ze širokého okolí. Prodával i víno, lihoviny, tabák, cigarety, limonády, cukrovinky a drobné občerstvení. Hostinec ukončil činnost koncem roku 1959, kdy musel ustoupit vzedmuté hladině Orlické přehrady. Stavení bylo zbouráno a zůstala jen sklepní zeď směrem k řece, která je při nízké hladině patrná i dnes. (Jako děti jsme si v rámci brigády při rozebírání střechy přivydělali i pár korun). Majitelé se pak přestěhovali do nově vybudovaného domku zhruba o 200 m výše nad Dvorem Újezd. Poté začali provozovat hospodu Fryšů v č.p. 40, kde však prodávali jen lahvévé nápoje. Hostinec vedla nejprve paní Fryšová a později pan Karel Fryš (byl shodou okolností synovcem pana Hrdličky). Zde se scházeli především místní občané, ale i pracovníci z lomu Slavětice. Sloužil i pro schůze požárníků a v době voleb jako volební místnost. V hostinci se odehrávaly menší oslavy a loučení se svobodou. Po cca dvaceti letech, kdy zemřel pan majitel, ukončil činnost i tento poslední hostinec v Újezdě. **Byl to tak po 300 letech konec hospod v Újezdě.** Aby se občané osady měli kde dále scházet, upravili si bývalou požární zbrojnicu na klubovnu, kterou rozšířili o venkovní posezení (pergolu) a později celý objekt ještě rekonstruovali a vylepšili. Zde se doposud (pokud nám to situace a čas dovolí) scházíme v sobotu večer a příležitostně pořádáme i společenské akce.

Hostinec u Hrdličků

Mládenci před hostincem u Hrdličků, 40. léta

Hostinec u Hrdličků

Rodina Hrdličků 60. léta

U Fryšů, 1973
Loučení se svobodou

Po slabším rozjezdu už atakujeme bednu. Momentálně má naše Áčko devatenáct bodů se ztrátou osmi bodů na vedoucí Podolí II a pouze třech bodů na druhé a dvou na třetí místo. Po smolné prohře 3:2 v Semicích, kde jsme ještě deset minut před koncem vedli 0:2, se nám doma s Oslovem podařilo divokým výsledkem 6:5 rozjet sérii vítězství, která pokračovala výhrou 1:5 v Milenovicích, 3:1 jsme doma porazili Hradiště, pak jsme ze Skal přivezli tři body za výsledek 3:4. Zatím poslední výsledek je domácí výhra 2:0 nad béčkem Protivína. Do konce podzimu nás čekají ještě tři zápasy, tak snad forma vydrží a šňůru ještě o kousek natáhneme. Nebude to určitě lehké, protože nás kromě posledního Kostelce čeká také první Podolí II a čtvrtá Smetanova Lhota.

K lepším podzimním výsledkům určitě pomohlo posílení kádrů, které jsme stihli udělat těsně před koncem přestupového období. Bylo to trochu hektické, ale přineslo to ovoce. Tentokrát to totiž vypadá, že se podzim dohraje. Budeme také věřit, že i jarní polovina soutěží se rozjede a dohraje podle plánu. Béčku se zatím moc nedaří a po osmi zápasech mu patří s devíti body deváté místo.

Po posledním podzimním hvizdu máme na programu brigádu, při které připravíme areál na zimní spánek. Jednu brigádu už má za sebou i náš bývalý spoluhráč Jirka Vachta, který zařídil výrobu a pak i nainstaloval plachtovou stěnu na horní tribunu, takže díky!

Další úkoly už čekají současné členy a hráče, ale pokud by chtěl pomoci někdo další, nebudeme se bránit. Jen dejte včas vědět, ať máme pro všechny svačtinu, aby nás někdo zbytečně nepomluvil.
Dušan Hronek

Přehlídka parkurových koní

po roce opět v Újezdě

V úterý 21. září se konaly v areálu p. Kováčové ve Dvoře Újezd výkonnostní zkoušky klisen, kde se sešli přední chovatelé parkurových koní z celé republiky. Každá klisna musí absolvovat ve věku tři let náročný test, aby mohla být zapsána do plemenné knihy a získala osvědčení k plemenitbě. Před vlastním testem museli chovatelé doložit potvrzení o původu klisny a hodnocení (včetně popisu) jejího exteriéru od inspektora svazu. Pokud toto hodnocení ještě neměli, provedl ho na místě Ing. David Vacek, který je rovněž inspektorem. Při vlastní výkonnostní zkoušce se hodnotí mechanika pohybu (krok, klus a cval), skokové vlohy (ve volnosti a pod sedlem), pracovní ochota a charakter. Během celého dne komise ve složení: Ing. Vantroba, Ing. David Vacek a Zdeněk Hruška hodnotila nejprve v hale klisny ve volnosti a odpoledne pak na parkurovém kolbišti pod sedlem. Předvedeno bylo 12 klisen a všechny splnily stanovená kritéria, z nich byla nejlépe hodnocena klisna GONDOLA M.K.D pana Václava Marouška z Mirovic s výslednou známkou 7,9. Celý průběh a příprava koní kladla vysoké nároky na všechny jezdce a chovatele. Zejména je potřeba ocenit práci p. Kováčové a celého jejího týmu pod vedením Zdeňka Hrušky, kteří připravili celý areál (halu, parkurové kolbiště, stáje a okolí) a i všechny jejich koně. Vzorná byla rovněž péče o cizí koně, chovatele a jezdce, jakož i jejich občerstvení, zhotovení katalogů a zpracování výsledků. Velké poděkování patří také Obecnímu úřadu v Albrechticích nad Vltavou za technickou pomoc při realizaci této akce. Výkonnostní zkoušky se letos poprvé bohužel konaly bez Ing. Zdeňka Müllera, dlouholetého předsedy svazu chovatelů slovenského teplokrevníka, který nás letos v červnu po velmi vážné nemoci opustil. Jeho nástupkyní byla zvolena paní Dana Kováčová, která bude v jeho práci určitě úspěšně pokračovat.

Josef Procházka, foto: Martina Kůstková

V příštím vydání

Rybářští veteráni na Moravě

Bylo nás celkem 28 a v sobotu 16.10. v devět hodin ráno jsme mohli vyrazit. Cílem byl vinný sklep v Kostelci u Kyjova. Ovšem abychom nešli jenom za zábavou, měli jsme v plánu návštěvu hradu Špilberk v centru Brna a jeho neslavně proslulý žalář, byl to opravdu nejhorší žalář celé habsburské monarchie...
více v prosincovém vydání zpravodaje

V říjnu slaví

65 Císařovský Petr, Albrechtice n. Vlt.
50 Zamazalová Jarmila, Chřešřovice
81 Průchová Marie, Hladná
50 Pokorný Petr, Hladná
83 Bicanová Marie, Chřešřovice
50 Velek Miroslav, Údraž

V listopadu slaví

70 Kaiferová Zdeňka, Albrechtice n. Vlt.
55 Kolářová Martina, Albrechtice n. Vlt.
75 Sychrovský Josef, Údraž
55 Svozil Vladimír, Chřešřovice
55 Soudná Milena, Albrechtice n. Vlt.
70 Procházka František, Údraž

Blahopřejeme novomanželům

4.9.2021

Iva Kramerová a Jan Kačírek
Albrechtice nad Vltavou

15.10.2021

Klára Fialová a Petr Císařovský
Albrechtice nad Vltavou

Věnujeme tichou vzpomínku

9. 9. 2021 – **Josef Košťál**
Jehnědno

*Nic z toho dobrého a krásného,
cos učinil se neztratí. Všechno zůstane.*

Blahopřejeme rodičům k narození miminka

V srpnu: Martin Anděl, Albrechtice nad Vltavou
Miriam Havlíčková, Albrechtice nad Vltavou
Teodor Novák, Albrechtice nad Vltavou

V září: Tereza Kolmanová, Chřešřovice

Na podzim čápi odlétají a děti se přesto rodí dál . . .

~ Vítání ~
občánků

Konečně v normálním režimu. Tak proběhlo v sobotu 2.10. v obřadní místnosti obecního úřadu slavnostní Vítání občánků. Novými občánky naší obce se stali Adriana Pizingerová, Lilien Brotánková, Viktorie Milotová, Vojtěch Marek a Adam Král. A nejenom občánky byli noví, ale i přednášející dětičky základní školy, které svým vystoupením pod vedením paní vychovatelky Boženy Milotové vykouzlily úsměv na mnoha tvářích. Přejeme novým občánkům v jejich životě samé radosti a žádné starosti. *Blanka Sládková*

Uzávěrka příštího čísla

7. prosince 2021

redakce nezodpovídá
za obsah článků, pravopis
či formulaci

redakční Vlasta Petružálková
rada: Hana Krippnerová
Radka Lacinová

vlasta.petruzalkova@volny.cz
h.kripp.18@seznam.cz
rad.lacinova@seznam.cz

Zpravodaj obce Albrechtice nad Vltavou, periodický tisk územního správního celku, registrován u MK ČR pod č. E 20238.

Vydavatel: Obec Albrechtice nad Vltavou, 397 01 Albrechtice nad Vltavou č. p. 79, IČ: 00249521

Vychází v Albrechticích nad Vltavou - 6x ročně. Ročník 11 / Číslo 5 / Datum vydání: 27. října 2021 / ZDARMA

~ Zpravodaj obce Albrechtice nad Vltavou vychází od června 2011 ~